

Kouzelný klíč

Rose to ještě nevěděla,
ale její první školní den měl být velice zvláštní. Nevěděla ani, že ji hledá bílá myška, aby jí svěřila zlatý klíč a mohlo začít veliké dobrodružství. Zvířátko překonalo celé město a nyní se nacházelo na stromě před Roseiným domem. Vrhlo se proti kuchyňskému oknu, dychtivé dostat se dovnitř... Běda, bylo zavřené! Myška se žuchnutím narazila do okenního skla, nikdo to ale neslyšel. Rose si v tu chvíli skládala věci do školní tašky. Chtěla být připravena na všechno, takže se v tašce nacházely různé věci: tužky, pera, telefon,

nabíječka, přezůvky,
dva sešity, jezdecký
bičík (kdyby byla náhodou
na rozvrhu vyjíždka)
a opeřená maska. Její otec
Dave se na masku podezíravě
zahleděl.

„A tohle je k čemu?“ zeptal se.

„No na plesy!“ odpověděla Rose.

„Ve škole jsou plesy v jednom
kuse.“

„A co je tohle, kladivo?“ Rose
se zadívala na ruku, ve které
držela kladivo.

Široce otevřela oči
a s překvapeným
výkřikem odhodila
náradí na kuchyňský stůl.

„Tos mi tam dal ty!“ obvinila tátu.

„To je klidně možné,“ přiznal a upil kávy.

„Kdyby se to tam náhodou hemžilo...

kouzelnými princí.“

Dave se snažil zůstat v klidu, ale stejně mu

připadalo, že jeho dcerka roste nějak příliš

rychle, a nesl to dost těžce. Jako všichni

tatínci by ji nejradši měl u sebe napořád...

Klára přispěchala na pomoc, než se ti dva

začnou hádat.

„Rose, dneska ti začíná škola. Opravdická, ne

pohádková,“ připomněla dceři. „Ty nejjednodušší

věci jsou zároveň ty nejdůležitější, jako třeba

matematika nebo pizza v bufetu, která bude

určitě rozmražená.“ Rose se znechuceně otrásla.

Pak ji ale něco napadlo a usmála se. „A taky je

důležité si najít nové kamarády, mami. To mám

povolené, ne?“

„Ale jistě, drahoušku, to by tak scházelo, aby ne!

Ale nikoho moc výstředního!“ Rose se rozloučila

s rodiči, vyšla z domu a svižně se vydala na cestu: Byla odhodlaná dorazit do školy včas. Jakmile ale zahrnula za roh, narazila na obchod, který měl zrovna boty ve slevě. Boty byly hned po pohádkách její největší vášní a odolat pokušení pro ni byl nadlidský úkol... Musela to ale dokázat, jinak přijde první den do školy pozdě! Přiložila si dlaně ze stran k očím, aby obchod neviděla, a šla dál. Když ale prošla kolem výlohy, všechna předsevzetí se rozplynula. Její láska k botám byla silnější než ona: Neodolala

pokušení a vešla dovnitř, dveře se za ní zabouchly a přilákaly pozornost prodavaček. Rose se zasmála, aby zahнала rozpaky, a vydala se mezi regály: Koneckonců nové boty by se jí mohly hodit, aby udělala dobrý dojem. Měli tu všemožné modely: kozačky, lodičky, sandály všech tvarů, materiálů a barev.

Rose byla nadšená, nevěděla, kde začít, aby si je stihla všechny vyzkoušet.

Mezi regály šmejdila i bílá myška:

Po svém karambolu s oknem sledovalo zvířátko Rose z domova a tajně s ní proklouzlo

i do obchodu. Myška svírala klíč mezi zoubky, přiběhla s ním k Rose, pak ale klopýtla a udělala kotrmelec přímo do jedné

z kozaček, které si dívka právě zkoušela!
Rose se snažila nacpat nohu do boty, ale samozřejmě se jí to nepovedlo. Přiblížila si kozačku k obličejí, aby viděla, co jí brání v nazutí, a právě v tu chvíli vyběhla myška z boty ven.

„AAAAA!“ Rose s jekotem botu odhodila. Chudáka myšku to vymrštilo do vzduchu a s ní i klíč, který přistál k dívčíným nohám. Mise byla splněna: Myška zmizela a zvědavá Rose sebrala klíček. Byl ze zlata a nahoře měl maličkou korunku.

*Vypadal jako
kouzelný klíč...*

Na to teď ale nebyl čas. Rose se podívala na nástěnné hodiny a zjistila, že má příšerné

zpoždění. Vyběhla před obchod a poskakovala, aby si obula své vlastní boty, když se srazila s hnědovlasým klukem.

I on pospíchal: Jít první školní den pozdě byl zřejmě rozšířený nešvar. Než ale zmizel za rohem, stačila si Rose všimnout, že na krku se mu houpe klíček úplně stejný jako ten, který v obchodě nechala bílá myška.

„Haló, není to tvoje?“ zavolala za ním a zamávala klíčem, ale kluk už byl o blok dál.

Rose, která tomu chtěla přijít na kloub, ho sledovala a dohonila ho v jedné opuštěné uličce: Chtěla na něj zavolat, když tu viděla, jak chlapec přiblížil svůj klíč k obyčejné cihlové zdi. Klíč vklouzl mezi cihly, jako by tam byla neviditelná klíčová dírka, a paprsek světla vykreslil na zdi dveře. Chlapec je otevřel a vešel.

Dalším paprskem světla se dveře rozpustily a zeď byla zase jako dřív. Rose nevěřila vlastním očím. Opravdu právě viděla, jak ten kluk prošel kouzelnými dveřmi?

Přiblížila se ke zdi a zblízka si ji prohlížela. Zdálo se, že je to obyčejná cihlová zeď.

A přesto jí ten hnědovlasý kluk prošel. Jak je to možné? Rose se podívala na klíček, který svírala v dlani, a pak se usmála. Magie skutečně existuje, vždycky to tvrdila! A byl jen jediný způsob, jak přimět ty podivné dveře, aby se zase objevily: Rose si dodala odvahy a zabořila svůj klíček do zdi.

